

DV OLGE BAN, Pazin, skupina ZUJALICE
 Marija Čus i Mirjana Gulja, odgajateljice

PROJEKT CIPELE

Slušanjem i promatranjem djece došli smo do teme projekta. Izmjena godišnjeg doba, vrijeme je i kupovanja obuće. Djeca su radosno dolazila u vrtić u novim cipelama i tenisicama, pokazivala prijateljima i dopuštala da ih isprobavaju.

Česte kiše učinile su prilaz vrtiću punim lokvica. U šetnjama djeca su se različito odnosila prema obući. Čuvala su da ne zaprljaju, upozoravala prijatelje da paze njihovu i svoju obuću, nekoj djeci bilo je svejedno hoće li zagaziti u lokvice vode ili blata. Potreba za kartonskim kutijama odvela nas je u prodavaonicu cipela. Djeca se zainteresirano uzimala cipele s policia i isprobavala ih. Posebno je to radovalo djevojčice. Nakon gledanja kazališne predstave **Nadpostolar Martin** pobudio se kod djece interes za različite aktivnosti s cipelama. Jednog dana **Anika** je pričala djevojčicama kako se ona i sestra igraju maminim cipelama s visokom petom. Sutradan je **Koviljka** donijela u vrtić mamine zelene cipele koje su pobudile maštu, posebno djevojčica. Obuvajući cipele postajali bi uvijek netko drugi.

Lijepo mi je u drugim cipelama. **Petra**
 Dobro, samo me malo stišću. **Petar**
 Meni su ove velike. **Viktorija K.**
 Udobno mi je biti netko drugi. **Anika**

Interes našeg istraživanja postale su cipele. Upitali smo se što znamo o cipelama i što želimo saznati.

ŠTO ZNAMO O CIPELAMA?

Cipela hoda. **Josip**

Cipela se kupuje. **Fran**

Cipela se obuva na nogu. **Filip**

Cipela se radi u tvornici cipela. **Petra**

Kada se je kupi spremi se je u najlon.

Filip

Kada se razbije se zalijepe kod postolara **Martina. Matej**

I patika je cipela. **Karlo**

U patiku ili cipelu se stavi uložak za nogu. **Antonio**

U patiku ili groticu more ući grotica.

Luka R.

Cipele ostavljamo u hodniku kada ih izujemo. **Paulo**

Kada ih kupimo su u škatuli. **Petar**

A u nju Sv. Nikola stavlja darove. **Ana**

Vitezovi su nosili metalne čizme. **Fran**

ŠTO ŽELIMO SAZNATI O CIPELAMA?

Da pogledamo kako se popravljaju cipele. **Petar**

Kada su ljudi počeli raditi cipele. **Filip**

Kakve su bile cipele kada su se tek počele raditi. **Josip**

Napravili smo plan istraživanja. Dogovorili smo posjet postolarskoj radnji, Gradskoj knjižnici i sakupljanju materijala za formiranje kutića postolara.

Postolar je pobudio veliki interes kod djece. Izrazila su želju da ga posjećujemo više puta, promatrali smo kako popravlja cipele, donosili mu na popravak naše i pitali ga što nam je potrebno da si mi u vrtiću napravimo kutić postolara. Iskustva i saznanja koja su stekli posjetima postolarskoj radnji primjenjivali smo u igrama i aktivnostima.

U Gradskoj knjižnici pronašli smo zanimljive knjige, a u knjizi **Odjeća** saznali smo:

- cipele su nastale iz potrebe da se zašiti noga
- stopalo
- prve cipele napravljene su od ispletene trave, kože palmina lišća, od ravnih komada drva i kožnih traka nastale su prve sandale, gdje je noga gola stavljala se koža i tako je nastala prva cipela.

Dosadašnja saznanja i iskustva potakla su prema trenutačnom interesu individualno, manju ili veću skupinu djece na istraživanje novih sadržaja. Donijela su priče (*Kad se cipele vole*, *Cipele*, *Pepeljuga*, *Maca papučarica*), stihove (*Cipele*), zagonetku (*Cipele*), pjesmu (*Postolar*). Iz novina smo izrezivali obuću i zajedno izradivali plakat. U izradu plakata uključili smo i dio roditelja.

Zašto se čovjek domislio da zašiti noge? *Josip*

Da ga ne bude dok hoda. *Filip*

Da ga ne zebu noge. *Koviljka*

Kada je snijeg da ne hoda bos. *Luka R.*

Na mjesečnom sajmu u našem gradu *Anika* je tražila da joj mama kupi staklenu cipelu. Staklena cipelica bila je poticaj skupini djevojčica za igru *Pepeljuge*.

Iskustva koja su djeca stekla pri posjeti postolaru postala su im stalni poticaj za nove sadržaje. Tako je i Anikin prijedlog da napišemo našu priču o razbijenoj cipelici prihvaćen.

Skupina djece izmislila je priču o cipeli koja se stalno razbijala pa joj je bio potreban postolarov popravak. Tako je nastala slikovnica *Razbijena cipela*.

Igrajući se u kutiću *Postolara Martina*, *Dino* i *Martin* razgovaraju:

Od čega se izrađuju cipele? *Dino*

Od kože, čavla, ljepila i kalupa od drva.

Filip

Od životinja. *Dino*

Ja ću napraviti cipelu od gline. *Petra*

U aktivnost oblikovanja glinom uključila se manja grupa djece. Sustavnim pregledom utvrđeno je da veći broj djece imaju spuštenu stopala i da trebaju stručno mišljenje ortopeda, tako da je novo područje israživanja projekta bilo:

- igra *Ortopedi i ortopedice*

- provodili smo vježbe za jačanje mišića stopala

- Petar zapaža i glasno izražava da im smrdje noge.

Ostala djeca se smiju, poneka sramežljivo, ali ne poriču njegovu izjavu.

KAKO SPRIJEČITI NEUGODAN MIRIS NOGU?

ZAŠTO NOGE SMRDE?

Kada su u prljavim čarapama. *Petar*

Kada su u čarapama su prljave, a kada se operu više ne. *Josip*

Hodaš po ljeti bos po asfaltu onda ti ude nešto prljavo. *Koviljka*

Kada hodaš po čarapama ili žabicama

noge se oznoje i smrdje. *Viktorija F.*

Kada greš spat onda trebaš oprat noge.

Anonio

- pranjem nogu
- da obujemo čiste čarape
- treba prati i čarape
- treba oprati i papuče.

Kada smo izvodili vježbe za stopala Filip glasno izgovara da su njegova dva prsta spojena. Djeca su najprije promatrala a onda tražila i da dodirnu njegove prste. Pitala su nas zašto. Mi im nismo znale odgovoriti i dogovorile smo se da će nam u rješavanju ovog pitanja pomoći teta Jasna, medicinska sestra.

Projekt *Cipele* započeo je u listopadu 1998. i u lipnju 1999. još je uvijek trajao. Aktivnosti su se provodile individualno, a u manjim ili većim skupinama djece (skupina u 5. godini života).

Pri nastajanju ovog projekta često smo se ostajale iznenađene postavljenim pitanjima, interesima i područjima istraživanjima djece. Put ka realizaciji projekta je nepredvidiv.

Projekt je dokumentiram knjigama u kojima se nalaze dječje izjave, radovi i fotografije.

DV Neven Rovinj, područno odjeljenje Rovinjsko selo
Karmen Uljanić, odgajateljica

PROJEKT ISTARSKI PIR

Ovaj je projekt nastao na inicijativu djece, ali nadovezao se na tematsko poučavanje (unaprijed određeni program vezan uz kulturnu baštinu i običaje kraja u kojem živimo). Sve je započelo lutkarskom improvizacijom što je bila motivacija za slušanje narodne pjesme. Lutka je na kraju pozvala djecu na pir (u svatove) – vjenčanje dviju lutki trebalo se održati narednih dana. Po završetku aktivnosti djeca su predložila da napravimo pravi pir u vrtiću te da između njih izaberemo mladenku i mladoženju. Pitali smo ih što je sve potrebno za pir, a ona su nabrajala: kolači, cvijeće, bombonjere... i rekla da to mogu sama napraviti. Po dolasku kućama upoznali smo i roditelje s prijedlogom djece i zamolili ih da sljedeći dan donesu potrebna sredstva za realizaciju ove aktivnosti.

Zahvaljujući razumijevanju roditelja, dječja zamisao se mogla ostvariti – pripreme za pir su započele u ranim jutarnjim satima. Sve potrebno za pir djeca su sama izradila: buket za mladu (od tratinčica koje su ubrala u dvorištu), vijenac za kosu, buketiće za svatove, bombonjere i kolače (od keksa koje su izradila pomoću strojeva za mljevenjemesa, kuglica od čokolade i oraha pa do prave torte koju su ukrasila pudingom i šlagom)

